2025/2441

10.12.2025

UREDBA (EU) 2025/2441 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 26. novembra 2025

o spremembi Uredbe (EU) 2018/1806 glede spremembe mehanizma zadržanja

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 77(2), točka (a), Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([1]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba (EU) 2018/1806 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]) vsebuje seznama tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja držav članic imeti vizum (v nadaljnjem besedilu: vizumska obveznost), in tistih, katerih državljani so izvzeti iz vizumske obveznosti za bivanja, ki ne presegajo 90 dni v katerem koli 180-dnevnem obdobju (v nadaljnjem besedilu: izvzetje iz vizumske obveznosti).

(2) Potovanja brez vizumov prinašajo pomembne koristi tako Uniji kot tretjim državam. Z gospodarskimi, socialnimi in kulturnimi odnosi s tretjimi državami se ustvarja blaginja ter mednarodno promovira odprta in svobodna narava Unije kot območja svobode, varnosti in pravice. Skupna vizumska politika Unije je v tem pogledu temelj njenega sodelovanja s tretjimi državami. Obenem so se s spremembami v geopolitičnih odnosih pojavili novi izzivi, povezani s potovanji brez vizumov. Za obravnavo teh novih izzivov in širšega nabora tveganj, povezanih z nedovoljenimi migracijami, javnim redom in varnostjo, ki izhajajo iz tretjih držav, navedenih na seznamu v Prilogi II k Uredbi (EU) 2018/1806 (v nadaljnjem besedilu: tretje države, ki so izvzete iz vizumske obveznosti), bi bilo treba okrepiti in izboljšati učinkovitost mehanizma začasnega zadržanja izvzetja iz vizumske obveznosti za državljane tretje države, ki je izvzeta iz vizumske obveznosti (v nadaljnjem besedilu: mehanizem zadržanja).

(3) Uporabo mehanizma zadržanja bi bilo treba olajšati, zlasti z razširitvijo možnih razlogov za njegovo sprožitev, s prilagoditvijo ustreznih pragov in postopkov ter z okrepitvijo obveznosti Komisije glede spremljanja in poročanja.

(4) Unija je s tretjimi državami, ki so izvzete iz vizumske obveznosti, sklenila več sporazumov o odpravi vizumov za kratkoročno bivanje, in bi lahko v prihodnosti sklenila nadaljnje tovrstne sporazume. Kadar se mehanizem zadržanja sproži v zvezi s tretjo državo, s katero je Unija sklenila tak sporazum, bi se moral uporabljati brez poseganja v ustrezne določbe o razlogih za zadržanje in postopkih iz zadevnega sporazuma. Da bi zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti na podlagi prava Unije začelo učinkovati v skladu z mednarodnimi obveznostmi Unije, je treba uporabo zadevnega sporazuma vzporedno začasno prekiniti s sklepom Sveta.

(5) Ker je treba zagotoviti takojšen in ustrezen odziv na hibridne grožnje, ki je v skladu s pravom Unije in mednarodnimi obveznostmi Unije, bi moralo biti mogoče sprožiti mehanizem zadržanja, kadar obstajajo tveganja ali grožnje javnemu redu ali notranji varnosti držav članic, ki izhajajo iz hibridnih groženj, kot so primeri državno podprte instrumentalizacije migrantov iz Uredbe (EU) 2024/1359 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]), katerih cilj je destabilizirati ali spodkopavati družbo in ključne institucije.

([1]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 7. oktobra 2025 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 17. novembra 2025.

([2]) Uredba (EU) 2018/1806 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so izvzeti iz te obveznosti (UL L 303, 28.11.2018, str. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj).

([3]) Uredba (EU) 2024/1359 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o ravnanju v kriznih razmerah in primeru višje sile na področju migracij in azila ter spremembi Uredbe (EU) 2021/1147 (UL L, 2024/1359, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1359/oj).

(6) Bistveno je, da se omogoči popolno zaupanje v potne listine, identifikacijske dokumente ter izpiske iz matičnega registra, ki jih izdajo države, ki so izvzete iz vizumske obveznosti. Bistveno je tudi, da takih dokumentov ni mogoče zlahka potvoriti ali ponarediti. Ker bi sistemske pomanjkljivosti v pravu ali postopkih tretjih držav, ki so izvzete iz vizumske obveznosti, s področja varnosti dokumentov lahko povzročile tveganja ali grožnje javnemu redu ali notranji varnosti držav članic, bi moralo biti mogoče sprožiti mehanizem zadržanja iz teh razlogov.

(7) Sheme državljanstva za vlagatelje, ki jih izvajajo tretje države, ki so izvzete iz vizumske obveznosti, državljanom tretjih držav, za katere bi sicer veljala vizumska obveznost, omogočajo, da brez vizumov potujejo v Unijo. V okviru sheme državljanstva za vlagatelje se državljanstvo podeli osebi v zameno za vnaprej določena plačila ali naložbe, ne da bi ta oseba imela dejansko povezavo z zadevno tretjo državo. Čeprav Unija spoštuje pravico suverenih držav, da same odločajo o postopkih naturalizacije, bi bilo treba tretje države, ki so izvzete iz vizumske obveznosti, odvračati od uporabe brezvizumskega dostopa do Unije kot orodja za spodbujanje individualnih naložb v zameno za državljanstvo. Poleg tega dejstvo, da te tretje države ne izvajajo celovitih varnostnih pregledov, postopkov preverjanja in skrbnega pregleda v zvezi s shemami državljanstva za vlagatelje, predstavlja več resnih varnostnih tveganj za državljane Unije, kot so tveganja, ki so povezana s pranjem denarja in korupcijo. Da bi se preprečila uporaba brezvizumskega dostopa do Unije v ta namen, bi moralo biti mogoče zadržati izvzetje iz vizumske obveznosti za tretjo državo, ki se odloči izvajati sheme državljanstva za vlagatelje, na podlagi katerih se državljanstvo podeli osebi, ne da bi ta oseba imela dejansko povezavo s to tretjo državo.

(8) Vizumska politika tretje države, ki je izvzeta iz vizumske obveznosti, ki ni usklajena z vizumsko politiko Unije v zvezi s seznamom tretjih držav, ki so izvzete iz vizumske obveznosti, bi lahko povzročila nedovoljene migracije v Unijo, zlasti kadar je zadevna tretja država v neposredni geografski bližini Unije. Zato bi moralo biti mogoče sprožiti mehanizem zadržanja, kadar Komisija na podlagi ocene ugotovi, da bi lahko taka neusklajenost vizumske politike tretje države povzročila znatno povečanje števila državljanov ostalih tretjih držav, ki zakonito prispejo na ozemlje te tretje države in nato nezakonito vstopijo na ozemlje držav članic.

(9) Z Uredbo (EU) 2018/1806 so določene tretje države, katerih državljani morajo imeti vizume oziroma so izvzeti iz vizumske obveznosti. Nekatera merila, ki se uporabljajo za oceno ustreznosti odobritve izvzetja iz vizumske obveznosti, se odražajo v razlogih za zadržanje iz drugih določb navedene uredbe, kar zagotavlja povezavo med merili za odobritev izvzetja iz vizumske obveznosti in razlogi za zadržanje. Mehanizem zadržanja, spremenjen s to uredbo, bi moral zato določati tudi možnost zadržanja izvzetja iz vizumske obveznosti v primeru poslabšanja zunanjih odnosov Unije s tretjo državo, ki je izvzeta iz vizumske obveznosti do katerega pride zaradi hudih kršitev načel iz Ustanovne listine Združenih narodov, hudih kršitev temeljnih svoboščin ali obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnega prava človekovih pravic ali mednarodnega humanitarnega prava, hudih kršitev mednarodnega prava in mednarodnih pravnih standardov, neupoštevanja odločb ali sodb mednarodnega sodišča ali sovražnih dejanj zoper Unijo ali države članice z namenom destabilizacije ali spodkopavanja družbe ali institucij, ki so temeljne za javni red in notranjo varnost Unije ali držav članic. Taka sovražna dejanja so lahko posledica tujega vmešavanja v politične procese, gospodarske prisile, kibernetskih operacij, gospodarskega vohunjenja ali sabotaže kritične infrastrukture. Glede na to, da bodo zunanji odnosi Unije prizadeti kot celota, bi moralo biti poleg tega v izključni domeni Komisije, da po posvetovanju z državami članicami, sproži mehanizem zadržanja iz razloga poslabšanja zunanjih odnosov Unije s tretjo državo, ki je izvzeta iz vizumske obveznosti. Poleg tega bi morala Komisija, kadar obravnava zadržanje izvzetja zaradi tega razloga, v svoji oceni upoštevati morebiten vpliv zadržanja na državljane zadevne tretje države.

(10) Sporazumi o odpravi vizumov za kratkoročno bivanje z državami, ki so izvzete iz vizumske obveznosti, lahko vključujejo razloge za zadržanje, ki so drugačni od tistih, ki jih določa mehanizem zadržanja. Zato bi moralo biti mogoče sprožiti mehanizem zadržanja tudi iz teh razlogov. Vendar bi morala biti uporaba razlogov za zadržanje, določenih v sporazumih o odpravi vizumov za kratkoročno bivanje, omejena na področje uporabe teh sporazumov.

(11) Komisija bi morala za vsak primer posebej oceniti pragove za sprožitev mehanizma zadržanja v primeru znatnega povečanja števila državljanov tretje države, ki je izvzeta iz vizumske obveznosti, ki jim je bil zavrnjen vstop na ozemlje države članice, ali za katere se ugotovi, da neupravičeno prebivajo na ozemlju države članice, števila prošenj za azil državljanov tretje države, ki je izvzeta iz vizumske obveznosti, za katere je stopnja ugodno rešenih prošenj za azil nizka, ali števila hudih kaznivih dejanj, povezanih z državljani zadevne tretje države. Zlasti bi morala Komisija imeti možnost oceniti, ali v primerih, ki jih uradno sporočijo države članice ali na podlagi svoje analize, obstajajo posebne okoliščine, ki bi upravičevale uporabo nižjih ali višjih pragov od tistih, ki so navedeni v ustreznih določbah Uredbe (EU) 2018/1806. Komisija bi morala pri svoji oceni med drugim upoštevati število nezakonitih prehodov zunanjih meja držav članic, število neutemeljenih prošenj za azil ali število kaznivih dejanj, povezanih z državljani tretje države, ki je izvzeta iz vizumske obveznosti, glede na število in velikost prizadetih držav članic ter vpliv tega na njihove splošne razmere na področju migracij, delovanje njihovih azilnih sistemov ali njihovo notranjo varnost. Komisija bi morala upoštevati tudi ukrepe, ki jih je zadevna tretja država sprejela za izboljšanje razmer. Komisija bi morala pred sprejetjem ustreznega pravnega akta temeljito oceniti nujnost, sorazmernost in posledice zadržanja izvzetja iz vizumske obveznosti.

(12) Za namene uradnega obveščanja Komisije o okoliščinah, ki bi lahko bile razlog za zadržanje, bi države članice morale imeti možnost, da upoštevajo referenčna obdobja, daljša od dveh mesecev, da bi ugotovile ne le nenadne spremembe zadevnih razmer, ampak tudi dolgoročnejše trende, ki trajajo do 12 mesecev, ki bi lahko upravičili sprožitev mehanizma zadržanja izvzetja iz vizumske obveznosti.

(13) Kadar koli Komisija meni, da je potrebno, ali na zahtevo Evropskega parlamenta ali Sveta, bi morala Evropskemu parlamentu in Svetu poročati o rezultatih svojega sistematičnega spremljanja izvzetja iz vizumske obveznosti v zvezi z vsemi tretjimi državami, ki so izvzete iz vizumske obveznosti, med drugim na podlagi podatkov iz informacijskih sistemov Unije, kot sta sistem vstopa/izstopa, vzpostavljen z Uredbo (EU) 2017/2226 Evropskega parlamenta in Sveta ([4]), ter Evropski sistem za potovalne informacije in odobritve, vzpostavljen z Uredbo (EU) 2018/1240 Evropskega parlamenta in Sveta ([5]), ter podatkov organov, uradov in agencij Unije. Taka poročila bi se morala osredotočati na tiste tretje države, ki so izvzete iz vizumske obveznosti in ki po analizi Komisije ne izpolnjujejo več meril za odobritev izvzetja iz vizumske obveznosti na podlagi Uredbe (EU) 2018/1806, ki so pomembna za razloge za zadržanje, ali za tiste tretje države, ki so izvzete iz vizumske obveznosti in ki predstavljajo posebne težave, ki bi lahko privedle do sprožitve mehanizma zadržanja, če niso obravnavane. Zlasti je primerno, da Komisija razmisli o poročanju o tretjih državah, ki so bile na novo uvrščene na seznam v Prilogi II k Uredbi (EU) 2018/1806, ne da bi sodelovale v dialogu o liberalizaciji vizumskega režima z Unijo, kadar meni, da je to potrebno, in zlasti v prvih letih po začetku veljavnosti pravnega akta, ki določa izvzetje iz vizumske obveznosti za tako tretjo državo.

(14) Kadar se mehanizem zadržanja sproži, ker tretja država, ki je izvzeta iz vizumske obveznosti in s katero je bil uspešno zaključen dialog o liberalizaciji vizumskega režima, ni izpolnila posebnih zahtev glede zunanjih odnosov ali temeljnih pravic, ki so bile uporabljene za oceno ustreznosti odobritve izvzetja njenih državljanov iz vizumske obveznosti, ali ker so se zunanji odnosi Unije s to tretjo državo, ki je izvzeta iz vizumske obveznosti, poslabšali, bi morala Komisija dati prednost ciljno usmerjenemu pristopu. Na podlagi takega pristopa bi morala Komisija uporabiti začasno prekinitev predvsem za posameznike na odgovornih položajih, kot so člani uradnih delegacij te tretje države, člani lokalnih, regionalnih in nacionalnih vlad te tretje države, poslanci v parlamentih te tretje države ali visoki javni ali vojaški uradniki te tretje države, in si hkrati prizadevati, da bi bile škodljive posledice za splošno prebivalstvo te tretje države čim manjše. Komisija bi morala stalno spremljati, ali je uporaba mehanizma zadržanja dosegla želeni rezultat, ter o tem redno poročati Evropskemu parlamentu in Svetu.

([4]) Uredba (EU) 2017/2226 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2017 o vzpostavitvi sistema vstopa/izstopa (SVI) za evidentiranje podatkov o vstopu in izstopu ter podatkov o zavrnitvi vstopa državljanov tretjih držav pri prehajanju zunanjih meja držav članic in določitvi pogojev za dostop do SVI zaradi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj ter o spremembi Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma in uredb (ES) št. 767/2008 ter (EU) št. 1077/2011 (UL L 327, 9.12.2017, str. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2226/oj).

([5]) Uredba (EU) 2018/1240 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. septembra 2018 o vzpostavitvi Evropskega sistema za potovalne informacije in odobritve (ETIAS) ter spremembi uredb (EU) št. 1077/2011, (EU) št. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 in (EU) 2017/2226 (UL L 236, 19.9.2018, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1240/oj).

(15) Kadar je bila sprejeta odločitev o začasnem zadržanju izvzetja iz vizumske obveznosti, ker tretja država, ki je izvzeta iz vizumske obveznosti in s katero je bil uspešno zaključen dialog o liberalizaciji vizumskega režima, ni izpolnila posebnih zahtev glede zunanjih odnosov ali temeljnih pravic, ki so bile uporabljene za oceno ustreznosti odobritve izvzetja iz vizumske obveznosti, ali ker so se zunanji odnosi Unije s tretjo državo, ki je izvzeta iz vizumske obveznosti, poslabšali, in ta odločitev zadeva kategorije državljanov te tretje države, ki so na odgovornih položajih, bi morale države članice sprejeti vse potrebne ukrepe, da v celotnem obdobju trajanja začasnega zadržanja ne bi določale izjem od začasne vizumske obveznosti.

(16) Kadar Komisija razmišlja o zadržanju izvzetja iz vizumske obveznosti na podlagi svoje analize ali uradnega obvestila države članice, bi morala pri svoji oceni upoštevati vpliv zadržanja na civilno družbo v zadevni tretji državi, zlasti kadar se je stanje človekovih pravic v njej poslabšalo.

(17) Kadar je bila sprejeta odločitev o začasnem zadržanju izvzetja iz vizumske obveznosti za tretjo državo, bi moral obstajati ustrezen časovni okvir za okrepljen dialog med Komisijo in zadevno tretjo državo, da bi se odpravile okoliščine, ki so privedle do zadržanja. V ta namen bi moralo začasno zadržanje, sprejeto z izvedbenim aktom, trajati 12 mesecev z možnostjo podaljšanja za nadaljnjih 24 mesecev z delegiranim aktom. Pri sprejetju takega delegiranega akta je pomembno, da Komisija podrobno pojasni rezultate okrepljenega dialoga z zadevno tretjo državo, ukrepe, ki so jih sprejele ta tretja država in zadevne države članice, ter razloge za mnenje, da okoliščine, ki so privedle do začasnega zadržanja, niso bile odpravljene. Kadar pred koncem obdobja uporabe delegiranega akta ni mogoče najti rešitve in Komisija predloži zakonodajni predlog za prenos navedbe zadevne tretje države iz Priloge II v Prilogo I k Uredbi (EU) 2018/1806, bi morala Komisija sprejeti delegirani akt, s katerim bi začasno zadržanje podaljšala do začetka veljavnosti sprejetega zakonodajnega predloga. Vendar to podaljšanje ne bi smelo biti daljše od 24 mesecev.

(18) Kadar se izvedbeni akt o začasnem zadržanju izvzetja iz vizumske obveznosti za državljane tretje države sprejme, ker ta tretja država, katere državljani so bili izvzeti iz vizumske obveznosti zaradi uspešnega zaključka dialoga o liberalizaciji vizumskega režima, ni izpolnila posebnih zahtev glede zunanjih odnosov ali temeljnih pravic, ki so bile uporabljene za oceno ustreznosti odobritve izvzetja njenih državljanov iz vizumske obveznosti, ali ker so se zunanji odnosi Unije s to tretjo državo poslabšali in te okoliščine še trajajo, bi morala imeti Komisija možnost, da odloči, da se delegirani akt o podaljšanju zadržanja uporablja le za določene kategorije državljanov tretjih držav, pri tem pa upošteva posebne okoliščine zadeve in načelo sorazmernosti. Kadar pred koncem obdobja uporabe tega delegiranega akta ni mogoče najti rešitve, bi morala Komisija ponovno oceniti stanje in imeti možnost, da se odloči za nadaljnje podaljšanje zadržanja z nadaljnjim delegiranim aktom, ki se uporablja za določene kategorije državljanov tretjih držav.

(19) Kadar je to ustrezno utemeljeno zaradi nujnosti zadeve, na primer za preprečitev množičnega prihoda državljanov tretjih držav, ki nezakonito prispejo na ozemlje držav članic, ali resne škode za javni red ali notranjo varnost držav članic, bi moral predsednik odbora, ustanovljenega za pomoč Komisiji na podlagi Uredbe (EU) 2018/1806, razmisliti o skrajšanju časovnega obdobja za sklic seje odbora in uporabi pisnega postopka, kot je določeno v Uredbi (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ([6]), saj bi to temu odboru omogočilo, da svoje mnenje poda hitreje, kot bi bilo sicer.

(20) Začasno zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti bi bilo treba odpraviti, kadar se okoliščine, ki so privedle do njega, odpravijo pred koncem obdobja zadržanja. V ta namen bi morala Komisija pred koncem obdobja začasnega zadržanja sprejeti izvedbeni akt, kadar je to obdobje določeno v izvedbenem aktu, ali delegirani akt, kadar je to obdobje določeno v delegiranem aktu.

([6]) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(21) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerih Irska v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES ne sodeluje ([7]); Irska torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.

(22) Ta uredba za Islandijo in Norveško predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ([8]), ki spadajo na področje iz člena 1, točki B in C, Sklepa Sveta 1999/437/ES ([9]).

(23) Ta uredba za Švico predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ([10]), ki spadajo na področje iz člena 1, točki B in C, Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES ([11]).

(24) Ta uredba za Lihtenštajn predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ([12]), ki spadajo na področje iz člena 1, točki B in C, Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2011/350/EU ([13]).

(25) Ta uredba za Ciper predstavlja akt, ki temelji na schengenskem pravnem redu oziroma je z njim kako drugače povezan v smislu člena 3(1) Akta o pristopu iz leta 2003 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EU) 2018/1806 se spremeni:

(1) člen 8 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 8*

1. Z odstopanjem od člena 4 se izvzetje iz vizumske obveznosti za državljane tretje države, navedene na seznamu v Prilogi II, v skladu s pogoji in postopki iz členov 8a do 8f lahko začasno zadrži na podlagi ustreznih in objektivnih podatkov (v nadaljnjem besedilu: mehanizem zadržanja).

([7]) Sklep Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 64, 7.3.2002, str. 20, http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj).
([8]) UL L 176, 10.7.1999, str. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj.
([9]) Sklep Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda (UL L 176, 10.7.1999, str. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj).
([10]) UL L 53, 27.2.2008, str. 52.
([11]) Sklep Sveta 2008/146/ES z dne 28. januarja 2008 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda v imenu Evropske skupnosti (UL L 53, 27.2.2008, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj).
([12]) UL L 160, 18.6.2011, str. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/prot/2011/350/oj.
([13]) Sklep Sveta 2011/350/EU z dne 7. marca 2011 o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, v zvezi z odpravo kontrol na notranjih mejah in prostim gibanjem oseb, v imenu Evropske unije (UL L 160, 18.6.2011, str. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj).

Mehanizem zadržanja se lahko sproži z uradnim obvestilom države članice Komisiji v skladu s členom 8b ali na podlagi lastne analize Komisije v skladu s členom 8c.

2. Kadar je bil med Unijo in tretjo državo, navedeno na seznamu v Prilogi II, sklenjen sporazum o odpravi vizumov za kratkoročno bivanje, se uporabljajo členi 8a, 8e in 8f te uredbe brez poseganja v ustrezne določbe o razlogih za zadržanje in postopkih iz tega sporazuma.“;

(2) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 8a

1. Mehanizem zadržanja se lahko sproži na podlagi katerega koli od naslednjih razlogov:

(a) znatno povečanje števila državljanov tretje države, navedene na seznamu v Prilogi II, ki jim je bil vstop na ozemlje države članice zavrnjen ali za katere se ugotovi, da neupravičeno prebivajo na ozemlju države članice;

(b) znatno povečanje števila prošenj za azil državljanov tretje države, navedene na seznamu v Prilogi II, za katere je stopnja ugodno rešenih prošenj za azil nizka;

(c) zmanjšanje sodelovanja na področju ponovnega sprejema s tretjo državo, navedeno na seznamu v Prilogi II, ali drugi primeri nesodelovanja na področju ponovnega sprejema;

(d) znatno tveganje ali neposredna grožnja za javni red ali notranjo varnost držav članic, ki je povezana s tretjo državo, navedeno na seznamu v Prilogi II, zlasti kadar izhaja iz česar koli od naslednjega:

(i) znatnega povečanja števila hudih kaznivih dejanj, povezanih z državljani zadevne tretje države, kar je podprto z objektivnimi, konkretnimi in relevantnimi informacijami ter podatki, ki jih predložijo pristojni organi;

(ii) hibridnih groženj;

(iii) sistemskih pomanjkljivosti v pravu ali postopkih s področja varnosti dokumentov;

(e) izvajanje sheme državljanstva za vlagatelje s strani tretje države, navedene na seznamu v Prilogi II, na podlagi katere se državljanstvo podeli osebi v zameno za vnaprej določena plačila ali naložbe, ne da bi ta oseba imela dejansko povezavo s to tretjo državo;

(f) neusklajenost vizumske politike tretje države, navedene na seznamu v Prilogi II z vizumsko politiko Unije, zaradi katere bi se lahko zlasti zaradi geografske bližine te tretje države Uniji znatno povečalo število državljanov ostalih tretjih držav, ki nezakonito vstopajo na ozemlje držav članic, potem ko so se zadrževali na ozemlju te tretje države ali ga prečkali;

(g) v zvezi s tretjimi državami, navedenimi na seznamu v Prilogi II zaradi uspešnega zaključka dialoga o liberalizaciji vizumskega režima z Unijo, če taka tretja članica ne izpolnjuje posebnih zahtev iz člena 1, ki so bile uporabljene za oceno ustreznosti odobritve izvzetja njenih državljanov iz vizumske obveznosti;

(h) poslabšanje zunanjih odnosov Unije s tretjo državo, navedeno na seznamu v Prilogi II, ker:

(i) ta tretja država resno krši načela iz Ustanovne listine Združenih narodov;

(ii) ta tretja država hudo krši temeljne svoboščine ali obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnega prava človekovih pravic ali mednarodnega humanitarnega prava;

(iii) ta tretja država resno krši mednarodno pravo in mednarodne pravne standarde;

(iv) ta tretja država ne upošteva odločb ali sodb mednarodnega sodišča ali

(v) ta tretja država izvaja sovražna dejanja zoper Unijo ali države članice z namenom destabilizacije ali spodkopavanja družbe ali institucij, ki so bistvene za javni red in notranjo varnost Unije ali držav članic;

(i) kateri koli drug razlog za zadržanje, določen v sporazumu o odpravi vizumov za kratkoročno bivanje med Unijo in tretjo državo, navedeno na seznamu v Prilogi II, omejen na področje uporabe zadevnega sporazuma.

2. Za namene odstavka 1, točke (a), (b) in (d)(i), ter odstavka 4 tega člena se znatno povečanje razume kot povečanje, ki presega prag 30 %, razen če Komisija na podlagi svojega pregleda na podlagi člena 8b(5) ali svoje analize iz člena 8c(2) ugotovi, da se v posameznem primeru uporabi drugačni prag. Komisija vsako tako ugotovitev ustrezno utemelji.

Komisija do 31. decembra 2028 oceni, kako se izvaja prag iz prvega pododstavka, ter rezultate te ocene predstavi Evropskemu parlamentu in Svetu. V oceni se zlasti osredotoči na to, ali je prag relevanten za namene mehanizma zadržanja.

3. Za namene odstavka 1, točka (b), tega člena se kot nizka stopnja ugodno rešenih prošenj za azil razume manj kot 20-odstotna stopnja ugodno rešenih prošenj za azil, razen če Komisija na podlagi pregleda na podlagi člena 8b(5) ali analize iz člena 8c(2) ugotovi, da se v posameznem primeru uporabi drugačna stopnja ugodno rešenih prošenj za azil. Komisija vsako tako ugotovitev ustrezno utemelji.

4. Za namene odstavka 1, točka (c), se zmanjšanje sodelovanja na področju ponovnega sprejema s tretjo državo, navedeno na seznamu v Prilogi II, razume kot znatno povečanje, podprto z zadostnimi podatki, števila zavrnjenih prošenj za ponovni sprejem, ki jih je država članica posredovala tej tretji državi za njene državljane ali, kadar sporazum o ponovnem sprejemu, sklenjen med Unijo ali to državo članico in to tretjo državo tako določa, za državljane tretjih držav, ki so potovali čez ozemlje navedene tretje države.

5. Za namene odstavka 1, točka (c), se lahko kot drugi primeri nesodelovanja na področju ponovnega sprejema štejejo:

(a) zavračanje ali nepravočasna obdelava prošenj za ponovni sprejem, tudi z zavračanjem pomoči pri identifikaciji državljanov tretjih držav, za katere je država članica predložila prošnje za ponovni sprejem, ali ustvarjanje kakšnih drugih trajnih praktičnih ovir pri izvrševanju vračanj;

(b) nepravočasno izdajanje potnih listin za namen vrnitve državljanov tretjih držav v rokih, določenih v sporazumu o ponovnem sprejemu s tretjo državo, navedeno na seznamu v Prilogi II, ali nesprejemanje evropskih potnih listin, izdanih po izteku rokov, določenih v takem sporazumu o ponovnem sprejemu;

(c) trajno ali začasno prenehanje sporazuma o ponovnem sprejemu, sklenjenega med Unijo in tretjo državo, navedeno na seznamu v Prilogi II.

Člen 8b

1. Država članica lahko uradno obvesti Komisijo, kadar v obdobju od 2 do 12 mesecev, v primerjavi z enakim obdobjem v predhodnem letu ali v primerjavi z zadnjima dvema mesecema pred datumom začetka uporabe izvzetja iz vizumske obveznosti za državljane tretje države, navedene na seznamu v Prilogi II, v zvezi s to državo članico obstaja ena ali več okoliščin, ki predstavljajo razlog za zadržanje iz člena 8a(1), točke (a), (b), (c) in (d)(i).

2. Država članica lahko uradno obvesti Komisijo o obstoju ene ali več okoliščin, ki predstavljajo razlog za zadržanje iz člena 8a(1), točke (d)(ii) in (iii), (e), (f) ter (i).

3. V uradnih obvestilih iz odstavkov 1 in 2 tega člena se navedejo razlogi, na katerih ta temeljijo. Po potrebi taka uradna obvestila vključujejo relevantne podatke in statistiko ter natančno obrazložitev predhodnih ukrepov, ki jih je zadevna država članica sprejela za odpravo okoliščin, ki so privedle do uradnega obvestila. Država članica lahko v svojem uradnem obvestilu opredeli kategorije državljanov zadevne tretje države, ki jih je treba zajeti v izvedbenem aktu, sprejetem na podlagi člena 8e(1), pri čemer navede podrobne razloge za to.

4. Komisija nemudoma obvesti Evropski parlament in Svet o vsakem uradnem obvestilu, prejetem na podlagi odstavka 1 ali 2.

5. Komisija nemudoma pregleda vsako uradno obvestilo, predloženo na podlagi odstavka 1 ali 2 tega člena, pri čemer upošteva:

(a) ali obstaja katera koli od okoliščin, ki predstavljajo razlog za zadržanje iz člena 8a(1), točka (a), (b), (c), (d), (e), (f) ali (i);

(b) število držav članic, na katere vplivajo katere koli od navedenih okoliščin;

(c) splošni vpliv navedenih okoliščin na stanje migracij v Uniji, kakor je razvidno iz podatkov, ki so jih predložile države članice ali so na voljo Komisiji;

(d) poročila evropske mejne in obalne straže, vzpostavljene z Uredbo (EU) 2019/1896 Evropskega parlamenta in Sveta (*), Agencije Evropske unije za azil, ustanovljene z Uredbo (EU) 2021/2303 Evropskega parlamenta in Sveta (**), Agencije Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol), ustanovljene z Uredbo (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta (***), ali katere koli druge ustrezne institucije, organa, urada ali agencije Unije ali mednarodne organizacije, če to zahtevajo okoliščine posameznega primera;

(e) vse informacije, ki jih je država članica predložila v svojem uradnem obvestilu v zvezi z morebitnimi ukrepi iz člena 8e(1);

(f) celostno vprašanje javnega reda in notranje varnosti ob posvetovanju z zadevno državo članico.

6. Komisija v okviru pregleda na podlagi odstavka 5 oceni nujnost, sorazmernost in posledice zadržanja izvzetja iz vizumske obveznosti.

7. Komisija obvesti Evropski parlament in Svet o rezultatih svojega pregleda na podlagi odstavka 5.

Člen 8c

1. Komisija redno spremlja, ali obstajajo okoliščine, ki predstavljajo razlog za zadržanje iz člena 8a(1).

Komisija zlasti spremlja tudi, ali tretje države, navedene na seznamu v Prilogi II zaradi uspešnega zaključka dialoga o liberalizaciji vizumskega režima z Unijo, še naprej izpolnjujejo posebne zahteve na podlagi člena 1, ki so bile uporabljene za oceno ustreznosti odobritve izvzetja njihovih državljanov iz vizumske obveznosti.

2. Komisija obvesti Evropski parlament in Svet, kadar ima po analizi ustreznih podatkov, poročil in statistike, vključno s podatki, poročili in statistiko katere koli ustrezne institucije, organa, urada ali agencije Unije, konkretne in zanesljive informacije o obstoju katerih koli okoliščin, ki predstavljajo razlog za zadržanje iz člena 8a(1). Komisija nato sprejme potrebne ukrepe v skladu s členoma 8e in 8f.

Člen 8d

1. Komisija poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o spremljanju, ki ga izvaja na podlagi člena 8c(1) v zvezi s tretjimi državami, navedenimi na seznamu v Prilogi II zaradi uspešnega zaključka dialoga o liberalizaciji vizumskega režima z Unijo. To poročanje se opravi vsaj enkrat letno in v obdobju sedmih let od datuma začetka veljavnosti pravnega akta, ki državljane zadevne tretje države izvzema iz vizumske obveznosti. Po tem obdobju Komisija poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o spremljanju, kadar meni, da je to potrebno, ali na zahtevo Evropskega parlamenta ali Sveta. Ta poročila se osredotočajo na tretje države, za katere Komisija na podlagi konkretnih in zanesljivih informacij meni, da ne izpolnjujejo več nekaterih posebnih zahtev na podlagi člena 1, ki so bile uporabljene za oceno ustreznosti odobritve izvzetja njihovih državljanov iz vizumske obveznosti.

2. Poleg obveznosti poročanja iz odstavka 1 tega člena Komisija, kadar meni, da je to potrebno, ali na zahtevo Evropskega parlamenta ali Sveta poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o spremljanju, izvedenem na podlagi člena 8c(1) v zvezi z ostalimi tretjimi državami, navedenimi na seznamu v Prilogi II.

Člen 8e

1. Komisija sprejme izvedbeni akt, s katerim za obdobje 12 mesecev zadrži izvzetje državljanov tretje države iz vizumske obveznosti, kadar:

(a) se na podlagi svojega pregleda na podlagi člena 8b(5) ali svoje analize iz člena 8c(2) odloči, da je tak ukrep potreben, ali

(b) jo je navadna večina držav članic uradno obvestila o obstoju okoliščin, ki predstavljajo razlog za zadržanje iz člena 8a(1), točka (a), (b), (c), (d), (e), (f) ali (i).

2. Komisija pri sprejemanju odločitve iz točke (a) odstavka 1:

(a) tesno sodeluje z zadevno tretjo državo, da bi našla alternativne dolgoročne rešitve v zvezi z ustrezno okoliščino ali okoliščinami, ki predstavljajo razlog za zadržanje iz člena 8a(1);

(b) upošteva politične razmere, zadevna gospodarska vprašanja in posledice zadržanja izvzetja iz vizumske obveznosti za splošne zunanje odnose Unije in držav članic z zadevno tretjo državo in

(c) upošteva posledice zadržanja izvzetja iz vizumske obveznosti za civilno družbo v zadevni tretji državi, zlasti kadar se je stanje človekovih pravic v tej tretji državi poslabšalo.

3. Zadržanje, določeno v izvedbenem aktu, sprejetem na podlagi odstavka 1 tega člena, velja za nekatere kategorije državljanov zadevne tretje države, pri čemer se upoštevajo ustrezne vrste potnih listin in po potrebi dodatna merila. Komisija pri odločanju, za katere kategorije se uporablja zadržanje, na podlagi razpoložljivih informacij vključi kategorije, ki so dovolj široke, da se s tem učinkovito prispeva k odpravi okoliščin, ki so privedle do zadržanja, pri čemer upošteva načeli sorazmernosti in nediskriminacije v skladu s členom 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. V izvedbenih aktih, sprejetih na podlagi odstavka 1 tega člena, se določi datum, na katerega začne učinkovati zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti.

4. Komisija predloži osnutek izvedbenega akta iz odstavka 1 tega člena odboru iz člena 11(1):

(a) v enem mesecu od takrat, ko:

(i) prejme uradno obvestilo države članice na podlagi člena 8b(1);

(ii) obvesti Evropski parlament in Svet o svoji analizi iz člena 8c(2) ali

(iii) prejme uradno obvestilo navadne večine držav članic o obstoju okoliščin, ki predstavljajo razlog iz člena 8a(1), točka (a), (b), (c), (d), (e), (f) ali (i);

(b) v dveh mesecih po prejetju uradnega obvestila države članice na podlagi člena 8b(2).

Izvedbeni akti iz odstavka 1 tega člena se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 11(2).

5. Z odstopanjem od odstavkov 1 do 4 tega člena, člena 8b in člena 8c(2) Komisija, kadar ima konkretne in zanesljive informacije o obstoju katerih koli okoliščin, ki predstavljajo razlog za zadržanje iz člena 8a(1), in odloči, da je potrebno hitro ukrepanje, sprejme izvedbeni akt o začasnem zadržanju izvzetja iz vizumske obveznosti za vse ali za nekatere kategorije državljanov zadevne tretje države za obdobje 12 mesecev, kadar je to upravičeno zaradi nujnosti zadeve. V takih izvedbenih aktih se določi datum, na katerega začne učinkovati zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti.

Izvedbeni akti iz prvega pododstavka tega odstavka se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 11(2). Predsednik odbora iz člena 11(1) razmisli o skrajšanju časa za sklic seje odbora iz člena 3(3), drugi pododstavek, Uredbe (EU) št. 182/2011 in o uporabi pisnega postopka iz člena 3(5) navedene uredbe.

6. Brez poseganja v člen 6 morajo vse kategorije državljanov tretje države, ki so zajete v izvedbenem aktu, sprejetem na podlagi odstavka 1 ali 5 tega člena, med trajanjem tega zadržanja imeti vizum za prehod zunanjih meja držav članic.

7. Kadar je Komisija sprejela izvedbeni akt na podlagi odstavka 1 ali 5 tega člena na podlagi razloga za zadržanje iz člena 8a(1), točka (g), v zvezi z neizpolnjevanjem posebnih zahtev glede zunanjih odnosov ali temeljnih pravic, ali na podlagi razloga iz člena 8a(1), točka (h), s katerim začasno zadrži izvzetje iz vizumske obveznosti za državljane tretje države, ki imajo diplomatske potne liste, službene/uradne potne liste ali posebne potne liste, države članice ne smejo določiti novih izjem, za katere ne velja vizumska obveznost, na podlagi člena 6(1), točka (a). Države članice, ki imajo dvostranske sporazume z zadevno tretjo državo, sprejmejo potrebne ukrepe, da ne uporabijo izjem, sprejetih na podlagi člena 6(1), točka (a).

8. Brez poseganja v odstavek 7 tega člena država članica, ki na podlagi člena 6 sprejme ukrepe, ki določajo nove izjeme, za katere ne velja vizumska obveznost, za kategorijo državljanov tretje države, ki je zajeta v izvedbenem aktu, sprejetem na podlagi odstavka 1 ali 5 tega člena, te ukrepe sporoči v skladu s členom 12.

9. Komisija v obdobju zadržanja vzpostavi okrepljen dialog z zadevno tretjo državo, da se odpravijo zadevne okoliščine. Komisija obvesti Evropski parlament in Svet o napredku in izidu dialoga ter o učinkovitosti prekinitve.

10. Kadar se okoliščine, ki so privedle do začasnega zadržanja izvzetja iz vizumske obveznosti, odpravijo pred koncem obdobja uporabe izvedbenega akta, sprejetega na podlagi odstavka 1 ali 5 tega člena, Komisija sprejme izvedbeni akt v skladu s postopkom pregleda iz člena 11(2), s katerim odpravi začasno zadržanje.

Člen 8f

1. Kadar v zvezi s tretjo državo, katere državljani so zajeti v izvedbenem aktu, sprejetem na podlagi člena 8e(1) ali (5), še vedno obstajajo okoliščine, ki predstavljajo zadevni razlog za zadržanje iz člena 8a(1), Komisija najpozneje dva meseca pred iztekom 12-mesečnega obdobja zadržanja, določenega v izvedbenem aktu, sprejme delegirani akt v skladu s členom 10 za spremembo Priloge II, da se začasno prekine uporaba navedene priloge za obdobje 24 mesecev za vse državljane te tretje države.

2. Kadar je bil izvedbeni akt iz člena 8e(1) ali (5), ki zajema državljane zadevne tretje države, sprejet na podlagi razloga iz člena 8a(1), točka (g), kar zadeva neizpolnjevanje posebnih zahtev glede zunanjih odnosov ali temeljnih pravic, ali na podlagi razloga iz člena 8a(1), točka (h), lahko Komisija z odstopanjem od odstavka 1 tega člena z delegiranim aktom iz odstavka 1 tega člena začasno prekine uporabo Priloge II za obdobje 24 mesecev za nekatere kategorije državljanov te tretje države, določene v skladu z načeli iz člena 8e(3).

3. Sprememba iz odstavka 1 se izvede tako, da se ob imenu zadevne tretje države vstavi opomba z navedbo, da je izvzetje te tretje države iz vizumske obveznosti zadržano, v njej pa se opredeli tudi trajanje zadržanja ter po potrebi določene kategorije državljanov te tretje države, za katere velja zadržanje. Delegirani akt začne učinkovati po izteku obdobja uporabe zadevnega izvedbenega akta iz člena 8e(1) ali (5).

Smiselno se uporablja člen 8e(7).

4. Brez poseganja v člen 6 in drugi pododstavek odstavka 3 tega člena morajo imeti v obdobju zadržanja državljani tretje države, ki je zajeta v delegiranem aktu, sprejetem na podlagi odstavka 1 tega člena, vizum za prehod zunanjih meja držav članic.

5. Brez poseganja v člen 8e(7) država članica, ki na podlagi člena 6 sprejme ukrepe, ki določajo nove izjeme od vizumske obveznosti za kategorijo državljanov tretje države, ki jo zajema delegirani akt, sprejet na podlagi odstavka 1 tega člena, sporoči te ukrepe v skladu s členom 12.

6. Komisija pred iztekom obdobja uporabe delegiranega akta, sprejetega na podlagi odstavka 1, Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o začasni uporabi zadržanja izvzetja iz vizumske obveznosti, dialogu med Komisijo in zadevno tretjo državo ter ukrepih, sprejetih za odpravo okoliščin, ki so privedle do začasnega zadržanja izvzetja iz vizumske obveznosti.

Poročilu iz prvega pododstavka se lahko priloži zakonodajni predlog za spremembo te uredbe, da se navedba zadevne tretje države prenese iz Priloge II v Prilogo I. V tem primeru Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 10 za spremembo Priloge II, da se obdobje zadržanja izvzetja iz vizumske obveznosti, določeno z delegiranim aktom, sprejetim na podlagi odstavka 1 tega člena, podaljša do začetka veljavnosti spremembe, s katero se navedba zadevne tretje države prenese v Prilogo I. To podaljšanje ne sme presegati obdobja 24 mesecev. Opomba k navedbi se ustrezno spremeni.

Kadar se je zaradi trajne narave okoliščin, ki predstavljajo razlog za zadržanje iz člena 8a(1), točka (g), v zvezi z neizpolnjevanjem posebnih zahtev glede zunanjih odnosov ali temeljnih pravic, ali okoliščin, ki predstavljajo razlog za zadržanje iz člena 8a(1), točka (h), delegirani akt, sprejet na podlagi odstavka 1 tega člena, uporabil na podlagi odstavka 2 tega člena za državljane tretje države, ki imajo diplomatske potne liste, službene/uradne potne liste ali posebne potne liste, lahko Komisija v poročilu v zvezi s tem delegiranim aktom, sprejetim na podlagi odstavka 1 tega člena, navede, da je treba sprejeti nadaljnji delegiran akt, da se obdobje zadržanja podaljša za nadaljnjih 24 mesecev. V tem primeru se smiselno uporabljata prvi in drugi pododstavek tega odstavka.

7. Kadar se okoliščine, ki so privedle do začasnega zadržanja izvzetja iz vizumske obveznosti, odpravijo pred koncem obdobja uporabe delegiranega akta, sprejetega na podlagi odstavka 1 ali 5 tega člena, Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 10, da spremeni Prilogo II in odpravi začasno zadržanje.

(*) Uredba (EU) 2019/1896 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2019 o evropski mejni in obalni straži ter razveljavitvi uredb (EU) št. 1052/2013 in (EU) 2016/1624 (UL L 295, 14.11.2019, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj).

(**) Uredba (EU) 2021/2303 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2021 o Agenciji Evropske unije za azil in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 439/2010 (UL L 468, 30.12.2021, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj).

(***) Uredba (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o Agenciji Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) ter nadomestitvi in razveljavitvi sklepov Sveta 2009/371/PNZ, 2009/934/PNZ, 2009/935/PNZ, 2009/936/PNZ in 2009/968/PNZ (UL L 135, 24.5.2016, str. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/794/oj).“;

(3) člen 10 se spremeni:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 8f se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 28. marca 2017. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Prenos pooblastila iz člena 7, točka (f), in člena 8f lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu pooblastila preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši datum, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.“;

(c) odstavek 8 se nadomesti z naslednjim:

„8. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 8f, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala.“;

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, 26. novembra 2025

Za Evropski parlament	*Za Svet*
predsednica	*predsednica*
R. METSOLA	M. BJERRE